

BJØRNE- TÆMMEREN

Mimisk Drama

af

Alfred Lind.

Handlingen foregaar dels i en
omrejsende Cirkus, dels i en
Variété i en Storstad.

I Dramaet medvirker 2 Bjørne

45 Afdelinger.

I Hovedrollerne:

Lili Magnussen,

f. Bech

Peter Fjelstrup

Alfred Lind

Richard Jensen

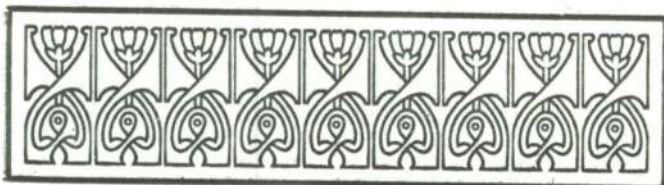

Afdelingerne:

1. Gøglerne holder Hvil paa Landevejen.
2. Idyl.
3. Bjørnetæmmeren.
4. Slangetæmmerskens Interesse vækkes.
5. Bjørnen og Slangen.
6. Et nyt Medlem af Truppen.
7. Kærligheden vaagner.
8. Gøglerbryllup.
9. I Kirken.
10. Forberedelser til Middagen.
11. En livlig Fest.
12. Natten.
13. Næste Morgen.
14. Kvindeluner.
15. En taalmodig Mand.
16. Et daarligt Samliv.
17. Nogen Tid efter.
18. Et Besøg.
19. Bjørnetæmmerens Broder.
20. „Hun er for god til Livet paa Landevejen.“
21. Et nyt Dansenummer indstuderet.

22. Bjørnetæmmeren er overflødig.
23. I Storstadsvariétéen.
24. Publikum samles.
25. Indisk Offerdans.
26. Indierens Drøm.
27. Opvaagnen.
28. Levemanden paa Lur.
29. En Indbydelse.
30. Bjørnetæmmerens Skinsyge vækkes.
31. Den smukke Danserinde.
32. Levemandens Bytte.
33. Bjørnetæmmeren opdager alt.
34. Hos Levemanden.
35. En overlagt Plan.
36. Hans Hævn.
37. Udenfor Levemandens Villa.
38. Besejret.
39. En frygtelig Overraskelse.
40. Bjørnetæmmerens Triumf.
41. Omringet af Bjørnene.
42. Levemanden giver Slip paa sin Fangst.
43. Rollerne er ombyttede.
44. De forlader Huset.
45. Forsoningen.

Bjørnetæmmeren.

Mimisk Drama

af

Alfred Lind.

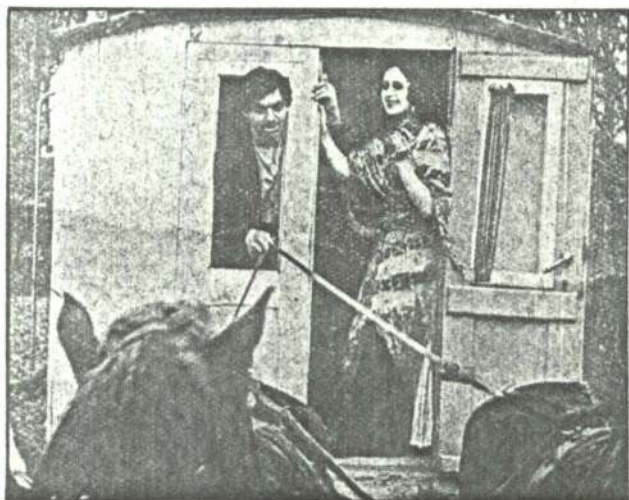
Den kække Bedrift, der blev Linedanseren Laurento's sidste Indsats i Artistlivets spændende Spil paa Liv og Død, forinden han for at kunne ægte sin Elskede, Borgmesterens Datter, gik over i en mindre farlig og i det borgerlige Samfund mere estimeret Livsstilling, har kastet den storslaaede Reklames skærende Glans over den Gøglertrup, af hvilken han var Medlem — og takket være Laurento og hans Kamp med Ula Kiri-Majas Kæmpeslange er Navnet „Den flyvende Cirkus“ nu kendt af hvert Barn i det hele Land.

Ula Kira-Maja, den djævelsk skønne Slangedanserinde, der personificerer al Orientens dragende Mysticisme, er stadig knyttet til dette Samfund af Landevejens farende Folk.

Længe har hun kun været en Skygge af sig selv — de bevægede Tildragelser, der rev den Mand bort fra hende, hvem hun havde kastet al sin glødende Kærlighed paa, havde gjort et overvældende Indtryk paa hende.

Men nu er hun atter sig selv. Hun har genvundet sin Ligevægt og er atter bleven, som hun var før — staar og venter med fordringsfuld Graadighed paa den store, den eneste Lykke — længes efter at leve Livet med alle Sanser aabne.

En Dag gør „Den flyvende Cirkus“ Holdt ude paa Landet, og hele det brogede Personale, der tjener sit Brød ved Manegens Kunst, har lejret sig i zigøjneragtig, malerisk Pêle-mêle ved Grøftekanten.

Bjørnetæmmer og Slangedanserinde.

Den indiske Slangebesværgerske er ogsaa til Stede. Men — hvorfor slutter hun sig ikke til Kammeraternes muntert pludrende Klynge? Hvad er det, der har taget hendes Opmærksomhed fangen? Hun spejder henad Landevejen . . . Hvem kommer vel dér?

Et underligt Par: en Mand, klædt i Pjalter, og en Bjørn — en stor, godmodig Bamse, som villig traver med sin Herre og lystre hans mindste Vink, som om den ikke havde Anelse om de Kæmpekræfter, den sidder inde med.

Nu kommer de nærmere, disse to. De slutter sig til Cirkus-Artisterne, der byder Bjørnetæmmeren og hans firbenede Ledsager et kammeratligt Velkommen . . .

. . . Lidet aner i dette Øjeblik den simple Landevejs-Gøgler, at han staar ved et Vendepunkt i sin Tilværelse; han har jo knap lagt Mærke til, at Ula Kiri-Maja kun har Øje for ham — at hun følger hver af hans Bevægelser med stadig stigende Inter-

Brudeparret.

esse . . . Hun er bleven betagen af ham; som et Lyn er den Tanke slaaet ned i hende: „Den Mand, skal blive min — ham vil jeg elske!“

Den indiske Gøglerske formaar overmaade meget hos Cirkus-Direktøren. Det koster hende kun et Ord — saa engagerer han Bjørnetæmmeren, og Ula Kiri-Maja triumferer: Nu skal det ikke vare længe, inden denne Mand overgiver sig paa Naade og Unaade til hende og kaster sig for hendes Fod som hendes ydmyge Tilbeder.

Og saaledes gaar det da ogsaa. Kun ganske kort Tid efter, at Bjørnetæmmeren er bleven Medlem af „Den flyvende Cirkus“ Trup, staar hans og Slange-tæmmerens Bryllup; det fejres med al den Flitter-pragt og barnlige Lystighed, som er ejendommelig for den transportable Manèges fuglefri og letsindige Børn.

* * *

Hans bedste Ven.

Saa er hun vel nu lykkelig, den fordringsfulde Kvinde . . .

Nej — nej — og atter nej.

Hvorfor dog ikke? Hvad gælder hendes Længsel? Hvad er det, der faar hendes Blod til at syde uroligt og hendes Hjerte til at banke i hidsig Takt?

Kan hun maaske ikke glemme Laurento, den raske Linedanser, der svigtede hende og Gøglerlivet? Eller er det kun et Udslag af Kvindeluner, der gør hende gnaven og mut overfor den Mand, hun selv har valgt?

Fra deres Ægteskabs første Dag skændes Parret. Aldrig kan den skikkelige, brave Bjørnetæmmer gøre sin Kone tilpas. Sagen er den: den orientalske Slangebesværgerske er begyndt at længes bort mod et friere Liv, mod en Tilværelse, hvor hendes ejendommelige Skønhed kan blive værdsat efter Fortjeneste. Og snart udvikler Forholdet imellem dette Artist-Ægtepar sig da saa skævt, at Bjørnetæmmeren, den frygtløse Dressør, der tør lægge sit Hoved ind i

Flirt!

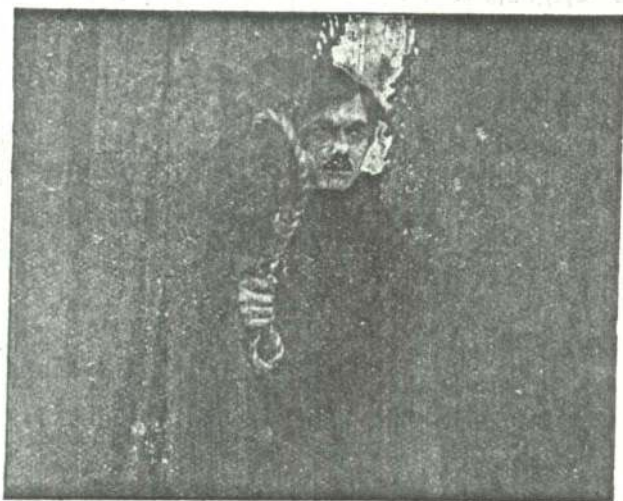
en Bjørns aabne Gab, ryster for sin Kones Luner, og kun har fredelige Øjeblikke mellem de Rovdyr, som alle andre er bange for . . .

* * *

En Dag faar Bjørnetæmmeren Besøg af sin Broder. Bjørnetæmmerens solide, robuste Skikkelse genfandt man ikke hos Broderen. Begge var de Artister, men deres Fag var vidt forskellige, idet den ene var Dressør og den anden Dansemester.

De to Brødre saas sjældent, og det var første Gang, Dansemesteren var sammen med sin Svigerinde.

Han bliver betaget af hendes Ynde og Elegance, som de mange Aars Landevejsliv ikke har kunnet udslette, og ivrigt raader han sin Broder til ikke at skjule den Juvel, han ejer — han skildrer for dem begge hvilket Liv, der venter en saa skøn og æggende Kvinde som Ula Kiri-Maja, hvis hun bliver overflyttet til en Storbys Forlystelseliv.

En uventet Gæst.

Planen vinder Slangetæmmerskens udelte Bifald. Den falder jo saa ganske sammen med hendes egne Tanker, og hun og Svogeren' begynder straks at indstudere en Dans, med hvilken de vil erobre den store Verden . . .

* * *

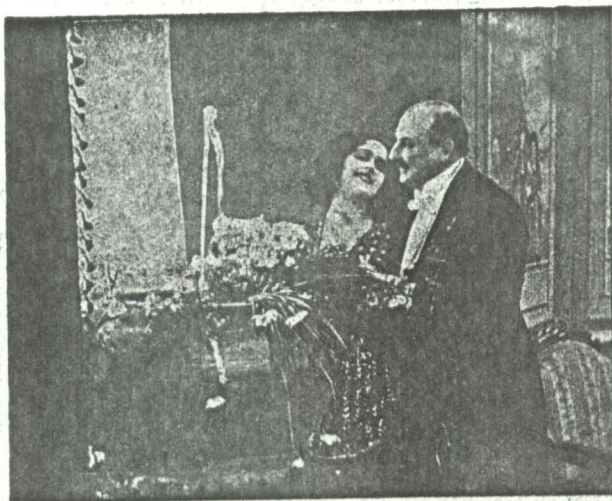
Den store Variété er overfyldt hver eneste Aften. Det er Aftenens store Sensation, *den indiske Offerdans*, der tiltrækker det forvænte Hovedstadspublikum.

Den slanke, smidige Kvindeskikkelse, der ombølget af Røgelsesskyer henriver Publikum til begejstret Bifald, er Ula Kiri-Maja. Hun har nu fundet sit rigtige Felt, og lykkelig og glad er hun over det Trin, hun har gjort opad.

Hvorledes gaar det imidlertid vor Ven Bjørnetæmmeren?

Ilde gaar det ham, grumme ilde!

En rasende Skinsyge pîner ham Dag ud og Dag

I Rigmandens Villa.

ind. Og ikke uden Aarsag er han jaloux. Thi for hver Gang hans Hustru optræder paa Variétéens Scene, øges Antallet af hendes Beundrere og Tilbedere, og atter og atter maa Bjørnetæmmeren stille sig selv det frygtelige Spørgsmaal:

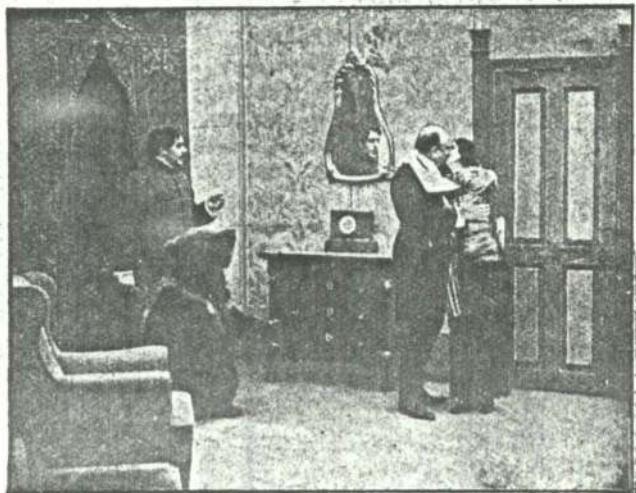
— Tør jeg stole paa min Hustrus Trofasthed?
Eller svigter hun mig?

— — — Omsider faar han imidlertid Lejlighed til med kraftig og haard Haand at gribe ind i hendes lovlige letsindige Leg.

Han venter . . . !

En Levemand, som har kastet sine Øjne paa Ula Kiri-Maja, har en Aften efter Variété-Forestillingens Slutning faaet hende overtalt til at følge med hjem til hans elegante Villa.

En Overrumpling.

Bjørnetæmmeren faar Nys om, hvor hans Hustru er taget hen — og i samme Nu har han sin Plan færdig:

Ledsaget af sine to store Bjørne trænger han ind i Forførerens Bolig — og overfor en saadan Overmagt maa den fejge og kraftsløse Levemand opgive Ævret.

Ynkeligt trygler og tigger han Bjørnetæmmeren om at spare hans Liv, og Ula Kiri-Maja, der nu rigtig ser, hvilken ussel Kryster den Mand er, der nylig svor hende saa dyre Eder, vender ham med Foragt Ryggen og kaster sig angergiven i Armene paa sin Mand.

Og fra denne Dag elsker hun ham og kun ham — aldrig mere skal han faa Grund til at tvivle paa hendes Troskab.

